

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2906/2545

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของบริษัทกรรมสุด เจเนอรัล แอสเซมบลีจำกัดบริษัทเวสต์อโต้พาร์ทมานูแฟคเจอร์ จำกัด ที่ 1 กับพวก

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2512 มาตรา 31, พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2512 มาตรา 16, พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2512 มาตรา 17, ป.พ.พ. มาตรา 150, ป.พ.พ. มาตรา 173

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของบริษัท ก. โจทก์ให้จำเลยที่ 1 เข้าโรงงานต้องถือว่าบริษัท ก. เลิกประกอบกิจการโรงงานในวันที่ให้เข้า ตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ.2512 มาตรา 31 วรรคหนึ่ง ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น และในวันเดียวกันนั้นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานของบริษัท ก. ก็เป็นอันสิ้นอายุลง ตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ.2512 มาตรา 16 เช่นกัน การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานต้องกระทำโดยผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานและต้องทำการก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ.2512 มาตรา 17 วรรคหนึ่ง แต่ตามสัญญาเช่ากำหนดให้จำเลยที่ 1 เป็นผู้ดำเนินการขอต่อใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานในนามของบริษัท ก. และใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานของบริษัท ก. สิ้นอายุลงแล้วในวันทำสัญญาเช่า จำเลยที่ 1 จึงไม่อาจปฏิบัติตามสัญญาเช่าดังกล่าวได้ เพราะขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ข้อสัญญาเช่าจึงมีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามขัดแย้งโดยกฎหมายย่อมเป็นโมฆะ ตาม ป.พ.พ.มาตรา 150 ทำให้สัญญาเช่าเฉพาะ ข้อ 8 ตกเป็นโมฆะทั้งสิ้นตาม ป.พ.พ.มาตรา 173 จำเลยที่ 1 จึงไม่ผิดสัญญา

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของบริษัท ก. ทำสัญญาให้จำเลยที่ ๑ เข้าทรัพย์สินของ ก. โดยมีจำเลยที่ ๒ ทำสัญญาค้ำประกัน จำเลยที่ ๑ ผิดสัญญาเช่า ขอให้บังคับจำเลยจำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๓ จนถึงวันฟ้องเป็นเงิน ๑๕,๑๕๔,๑๐๙.๕๙ บาท และนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยที่ ๑ ให้การว่า จำเลยที่ ๑ มิได้ผิดสัญญา เพราะจำเลยที่ ๑ ได้ดำเนินการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานและใบอนุญาตประกอบรถยนต์นั่งในนามบริษัทกรรมสุด เจเนอรัล แอสเซมบลี จำกัด แล้ว แต่ไม่สามารถกระทำได้ เพราะตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๑๒ มาตรา ๓๑ กำหนดว่า หากมีการให้เข้าโรงงานให้ถือว่า ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลิกประกอบกิจการโรงงานตั้งแต่วันที่ให้เข้า นอกจากนี้ในการประกอบรถยนต์จำเลยที่ ๑ ต้องอาศัยสิทธิของบริษัทกรรมสุด เจเนอรัล แอสเซมบลี จำกัด นำเข้าชิ้นส่วน ซี เค ดี จากต่างประเทศ แต่เมื่อตามกฎหมายให้ถือว่าบริษัทกรรมสุด เจเนอรัล แอสเซมบลี จำกัด เลิกประกอบกิจการโรงงานแล้ว จำเลยที่ ๑ จึงไม่สามารถจัดหาและนำเข้าชิ้นส่วน ซี เค ดี ได้ โจทก์ไม่ได้รับความเสียหายและไม่เคยมีหนังสือทวงถามให้จำเลยที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายแต่อย่างใด ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมเพราะไม่บรรยายให้ชัดแจ้งว่า จำเลยที่ ๑ ผิดสัญญาในเรื่องอะไร และจำเลยที่ ๑ ทำให้โจทก์เสียหายอย่างไร ขอให้ยกฟ้อง จำเลยที่ ๒ ให้การว่า จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกันจำเลยที่ ๑ ต่อโจทก์ แต่จำเลยที่ ๑ ไม่ผิดสัญญาและสัญญาเช่า สัญญาข้อ ๗ ไม่มีข้อตกลงว่าจำเลยที่ ๑ ต้องชำระค่าเสียหายจำนวน

๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แก่โจทก์ ส่วนสัญญาข้อ ๘ จำเลยที่ ๑ ไม่สามารถดำเนินการได้เพราะข้อสัญญาขัดต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๑๒ มาตรา ๓๑ โจทก์ไม่เคยมีหนังสือทวงถามจำเลยที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดชอบโจทก์ ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า บริษัทกรรมsut เจเนอรัล แอสเซมบลี จำกัด เป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานและเป็นเจ้าของที่ดินอาคารโรงงานและเครื่องจักรซึ่งตั้งอยู่ที่เลขที่ ก - ๒๗ - ๓๖ การนิคมอุตสาหกรรมบางชัน ถนนสุขาภิบาล ๒ แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๓๐ บริษัทกรรมsut เจเนอรัล แอสเซมบลี จำกัด ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดตามหมายแจ้งคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดเอกสารหมาย จ.๑ อำนาจในการจัดการทรัพย์สินจึงอยู่ในอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๔๘๓ ต่อมาวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของบริษัทกรรมsut เจเนอรัล แอสเซมบลี จำกัด ให้จำเลยที่ ๑ เข้าทรัพย์ของบริษัทกรรมsut เจเนอรัล แอสเซมบลี จำกัด ดังกล่าว ตามสัญญาเช่าเอกสารหมาย จ.๕ จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้าประกันการชำระค่าเช่าและค่าเสียหายที่จำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบตามสัญญาเช่าต่อโจทก์ ตามหนังสือสัญญาค้าประกันเอกสารหมาย จ.๘ สัญญาเช่าเอกสารหมาย จ.๕ ข้อ ๘ กำหนดให้จำเลยที่ ๑ ดำเนินการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานและใบอนุญาตประกอบรถยนต์นั่งในนามของบริษัทกรรมsut เจเนอรัล แอสเซมบลี จำกัด แต่จำเลยที่ ๑ ไม่สามารถดำเนินการได้ตามสัญญา มีปัญหาข้อกฎหมายวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการเดียวว่า จำเลยที่ ๑ ผิดสัญญาเช่า เอกสารหมาย จ.๕ ข้อ ๘ และจำเลยทั้งสองต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์หรือไม่ เห็นว่า เมื่อโจทก์ให้จำเลยที่ ๑ เข้าโรงงานต้องถือว่าบริษัทกรรมsut เจเนอรัล แอสเซมบลี จำกัด เลิกประกอบกิจการโรงงานในวันที่ให้เข้าคือวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๑๒ มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น และในวันเดียวกันนั้นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานของบริษัทกรรมsut เจเนอรัล แอสเซมบลี จำกัด ก็เป็นอันสิ้นอายุลง ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๑๒ มาตรา ๑๖ การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานต้องกระทำโดยผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานและต้องทำการก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๑๒ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แต่สัญญาเช่าเอกสารหมาย จ.๕ ข้อ ๘ กำหนดให้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ดำเนินการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานในนามของบริษัทกรรมsut เจเนอรัล แอสเซมบลี จำกัด และใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานของบริษัทกรรมsut เจเนอรัล แอสเซมบลี จำกัด สิ้นอายุลงแล้วในวันทำสัญญาเช่าเอกสารหมาย จ.๕ จำเลยที่ ๑ จึงไม่อาจปฏิบัติตามสัญญาเช่าดังกล่าวได้ เพราะขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ข้อสัญญาเช่าตามเอกสารหมาย จ.๕ ข้อ ๘ จึงมีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามขัดแจ้งโดยกฎหมายย่อมเป็นโมฆะ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๐ ทำให้สัญญาเช่าเอกสารหมาย จ.๕ เฉพาะข้อ ๘ ตกเป็นโมฆะทั้งสิ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๗๓ จำเลยที่ ๑ จึงไม่ผิดสัญญา จำเลยทั้งสองไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยในผล ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ. นายอนันต์ วงษ์ประภารัตน์ ผู้ช่วยฯนางสาวสุตริภักดิ์ สุขสว่าง ย่อ นายไพโรจน์ ไรจน์อภิรักษ์กุล ตรวจ นางสาวอัษร หิรัญบุรณะ ผู้ช่วยฯ/ตรวจ

องค์คณะ

ธาดา กษิตินนท์ · ศิริชัย สวัสดิ์มงคล · หัสดี ไกรทองสุข

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2906/2545>